

Disse Maalere have udført et opslidende Arbejde, hvortil kræves en høj Grad af Nøjagtighed og Samvittighedsfuldhed, og nogle af dem have udfyldt deres Stillinger i 20—30 Aar. Til visse Tider af Aaret har deres Arbejdstid været 12 Timer i Døgnet til Dels ved Nattetid og under ugunstige sanitære Forhold. Deres Levevis har maattet være forholdsvis kostbar, idet de ikke have kunnet indtage deres Maaltider i Hjemmet, og Arbejdet har medført betydeligt Slid af Klæder. De have selvfølgelig maattet betale Sygekassebidrag o. s. v. Det er derfor ikke til at undres over, at disse Mænd ikke have været i Stand til at lægge Penge til Side til Selvpenionering, og da de ikke have kunnet forudsæ den Forandring i Lovgivningen, der pludselig har berøvet dem deres Indtægt, have de ikke haft særlig Opfordring til at sikte sig imod denne Mulighed. Det har været dem forbudt at tage Arbejde hos private, saa at de ikke have kunnet staae sig Ekstrafortjeneste paa Tider, hvor deres Arbejde ved Kulmaaling var mindre. Udførelse af dem ere ældre Mænd, og de, der endnu have Kræfter til at paatage sig Arbejde som almindelige Kularbejdere, ville vanskeligt kunne opnaa dette Arbejde, da der ved Kulstibes Losning mere og mere bruges Dampkraft.

Det henstilles derfor til Tinget, at der fra Statens Side gøres noget for at raade Bod paa den ulukkelige Stilling, hvori disse Folk uden egen Skyld ere komne, idet der formentlig er Grund for Staten til over for disse pligtro Bestillingsmænd at vise samme Hensynsfuldhed, som private Arbejdsgivere under lignende Forhold vilde føle sig forpligtede til at udvise.

Paa et Andragende til Indenrigsministeriet er modtaget afflaaende Svar (se Bilag).

Et Mindretal (N. M. Klausen) foreslaar at henvise Sagen til Indenrigsministeren.

4. Fra 76 Palmestreg og 237 Konduktører ved Statsbanedriften om Forbedring af deres Lønningsvilkkaar. (Indbragt den 5te Oktober 1899 af Folketingsmanden for Aarhus Amts 3dje Valgkreds, H. Jensen).

Andragerne henvise til — ligesom i et i forrige Samling indbragt Andragende (se Tillæg B for 1898—99, Sp. 519—20) —, at den Del af Lønningen, de maa afse til Husleje, er steget betydeligt, saa at den nu udgør mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{6}$ af Lønnen, samt til Livsfornødenhedernes Jordyrelse i det hele. Endvidere anføre de, at den stedsse tiltagende Samfærdsel mere og mere lægger Beslag paa saavel deres fysiske som aandelige Kræfter, og at det store Antal af Palmestreg og Konduktører (for Tiden henholdsvis 164 og 514) gør det usandsynligt, at synderlig mange af Andragerne vilde opnaa Stillingen som Togfører før i en fremrykket Alder. De bede i Henhold hertil om en Forøgelse af deres Løn og have gennem Generaldirektoratet tilstillet Indenrigsministeren et med dette lydende Andragende.

Da Sagen behandles i Jærnbanekommissionen, gør Udvalget ikke Indstilling.

5. Fra Tegnelærer og Maler C. L. Peter sen om Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 7de Oktober 1899 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Trier).

Andrageren er 75 Aar og har virket som Tegnelærer i 37 Aar, fra 1861 til 1898, ved Femmers Kursus for Lærereinder. Nu i sin Alderdom ansøger han om Statsunderstøttelse. Han har paa et derom til Kultusministeriet indgivet Andragende modtaget Afslag.

Unbefaling fra Femmers Avindeseminarium medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.